

Kedves Ballagók, Diáktársak, Tanárok; Tisztelt Vendégeink!

Lovassy. Lo-vas-sy... 3 egyszerű szótag. Mégis más jut eszébe minden itt tanuló diáknak, itt dolgozó tanárnak, és az itt jelenlevő vendégeknek. Ha külsős személy hallja a bűvös szót, mire gondol? Többnyire valamilyen kicsit misztikus helyre, ahol okos embereket képeznek. Egy helyre, ahol a diákok az átlagosnál mélyebb műveltséget szereznek. Mi történik viszont, ha olyannal van dolgunk, aki tanult az intézmény falai között? Valószínűleg apróságok sejlenének fel. Azok a tanulók által jól ismert attribútumok, amelytől Lovassy a Lovassy. Aligha akadna, akinek ne jutna eszébe a Csipetke, a pártheti versengés, a karácsonyi koncerten egyszerre 600 torokból felcsendülő kánon, vagy bizonyos tanár órái. Hiszen az, aki tanult Tünde Tanárnőtől biológiát, nem fogja elfelejteni David Attenborough nevét vagy a Testrészek c. sorozat főcímenéjét. Az, aki tanult Isztl Tanár Úrtól történelmet, jó eséllyel örökké megjegyzi a defeneztráció szó jelentését. Az, aki járt Macza Tanárnő énekóráján, élete végéig hordozza a tréfás-vicces műveltségi vetélkedő egyénileg jegyre terminust. És ez a három példa csak néhány azon toposzok közül, amelyek az iskolát és a benne tanulókat is körbelengik.

Ha már szótagokat számoltunk, próbálkozzunk betűkkel is: LDMG. Elsőre nem tűnik többnek, mint négy, véletlenszerűen kiválasztott írásjegynek. De mi, vérbeli lovassysok tudjuk, hogy mit rejt e néhány karakter. Apró hecceket, percnyi derűt két dolgozat között, és az utóbbi hetekben vitát is, egészen komolyat, végzősök és már korábban elballagottak között. Most, hogy itt álltok, jusson eszetekbe, néhány hét múlva már ti is csak az utóbbi táborot erősítve szállhattok harcba igazatokért.

Körülbelül két évvel ezelőtt váratlanul robbant be a COVID miatt elrendelt karantén. Átlagos péntek este volt, a miniszterelnök úr bejelentése mégis meghatározta a tanév maradék részét. Valószínűleg sokan voltak akkor, akik örültek az új helyzetnek. Aztán teltek-múltak a hetek, és talán mindenkiben kialakult – ha nem is az iskola – de legalábbis a barátok hiányának érzete. Hasonló a mostani állapot is, hiszen így, osztályként most sorakoztok utoljára; épp csak van egy előnyötök ahhoz a bizonyos március 13.-hoz képest: erre a búcsúra éppen öt éve készültök folyamatosan. Éppen ezért arra kérlek titeket, hogy pár pillanatra tegyetek félre mindent, ami rossz emlék lehet, néhány percig ne a jövőbe tekintsetek, egyszerűen csak nézzetek körbe és csendesen, magatokban vegyetek búcsút a barátoktól, a tanároktól, az épülettől.

Kedves Ballagók!

Mikor ez a beszéd született, úgy gondoltuk, hogy illene eleget tennünk az iskola híres hagyományteremtő erejének. Épp ezért idén nem idézettel zárul az elköszönő szónoklat, hanem kettő kívánsággal:

Egyrészt remélem, hogy néhány év múlva, ha meghalljátok a bűvösen csengő Lovassy szót, nektek is más jut majd eszetekbe, mint azoknak, akik nem töltöttek öt esztendőnyi időt a falak között. Bizakodom benne, hogy ti is csatlakoztok azok táborába, akik szép vagy megszépült emlékeket őriznek az alma materről.

Másrészt – és ez áll mindenek felett – kívánom, hogy olyan helyre kerüljetez innen, ahol jól érzitek magatokat, ahol új barátokra és szerelmekre leltek, ahol kiteljesedhettek, egyszóval, ahol boldogan kezdődhet az önálló életetek!

Pápai Dominik 11.D